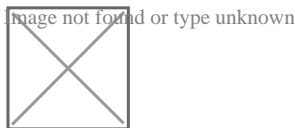

Ο ρόλος του Υπουργού Κ. Σχινά στη δίκη του Θ. Κολοκοτρώνη (Θανάσης Χρήστου, Αν. Καθηγητής Νεότερης & Σύγχρονης Ιστορίας Πανεπιστημίου Πελοποννήσου)

[/ Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=171413>]

Μόνο που στο στρατόπεδο των εχθρών των αντιβασιλέων ανήκε το πρόσωπο-σύμβολο της επανάστασης του 1821, ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, που μαζί με τους συντρόφους του βρισκόταν στην φυλακή. Συνεπώς, έπεσε στον Σχινά ο μοιραίος λαχνός εξαιτίας του αξιώματός του να επιμεληθεί της οργάνωσης της δίκης του «Γέρου του Μωριά», σύμφωνα με τα συμφέροντα των πολιτικών του προϊσταμένων. Καθήκον που ο πολιτικά άπειρος Φαναριώτης εκπλήρωσε με περισσή προθυμία και ζήλο, επιβαρύνοντας έτσι ακόμα περισσότερο την τραγικότητα της μορφής και του ρόλου του. Δεν μπόρεσε σχεδόν καθόλου να μετριάσει τον αρνητικό αντίκτυπο που είχε στο πολιτικό του γόητρο η υπόθεση αυτή ούτε ακόμα και η μετάφραση στην ελληνική των τεσσάρων κωδίκων, προσφορά με μοναδική αντοχή στον χρόνο. Όλα επισκιάστηκαν από τον μοιραίο ρόλο που διατάχθηκε από την βαυαρική Αντιβασιλεία να διαδραματίσει σε βάρος του Θ. Κολοκοτρώνη και των συνεργατών του.

Μέσα στην πολιτική αυτή συνάφεια, η δίκη εναντίον των αγωνιστών της επανάστασης απέκτησε μία ιδιόμορφη πολιτική διάσταση, και αυτό διότι μία απαλλακτική απόφαση για τους κατηγορούμενους θα ήταν θανάσιμο κτύπημα για την «πλειοψηφία της Αντιβασιλείας», που θα εμφάνιζε τις πράξεις της ως έκνομες και άδικες και συνεπώς θα δικαίωνε στα μάτια των Ελλήνων την πολιτική του J. L. v. Armansperg. Γι' αυτό η Αντιβασιλεία προετοίμασε με μεγάλη επιμέλεια τον τρόπο και την στρατηγική διεξαγωγής της δίκης. Στο πλαίσιο της ακροαματικής διαδικασίας, ο Σχινάς παρενέβη προκλητικά εξαιτίας της πεισματικής άρνησης του προέδρου του δικαστηρίου Α. Πολυζωΐδη και του δικαστή Γ. Τερσέτη να υπογράψουν την καταδικαστική απόφαση. Ο Φαναριώτης πολιτικός, κάνοντας κακή χρήση των εξουσιών που του παρείχε το αξίωμά του, εξανάγκασε τους μειοψηφούντες δικαστές με βίαια μέσα να παραστούν στην ανάγνωση της καταδικαστικής απόφασης, χωρίς ωστόσο να τους πείσει να την υπογράψουν. Τα πρακτικά της δίκης, ο τύπος της εποχής, οι αυτόπτες μάρτυρες κατέγραψαν την αδικαιολόγητη και εθνικά απαράδεκτη αυτή ενέργεια του Σχινά.

Η ίδρυση του Πανεπιστημίου Αθηνών

Μετά την επιστροφή του Όθωνα και τον διορισμό του I. Rudhart επικεφαλής του νέου κυβερνητικού σχήματος, αρχίζει για τον Σχινά μία καινούργια περίοδος με κύριο χαρακτηριστικό την επανάκαμψή του στην πρώτη γραμμή της πνευματικής ζωής του τόπου. Μία επαναδραστηριοποίηση που συνδέεται με το μεγαλεπίβολο όραμα του Ελληνισμού να ιδρύσει ανώτατο διδακτήριο, οι απαρχές του οποίου ανάγονται στα προεπαναστατικά χρόνια, πιο συγκεκριμένα στα χρόνια του

διαφωτισμού, και η οποία αποκρυσταλλώθηκε με την ιδρυτική πράξη του νέου κράτους. Ως εκ τούτου, το διάστημα των ετών 1837-1849 της ζωής του Κ. Σχινά τιτλοφορείται ως φάση της πρυτανείας και καθηγεσίας, διότι τοποθετήθηκε ευθύς εξ αρχής αφενός στο νευραλγικότερο διοικητικό αξίωμα, εκείνο του Πρύτανη του αρτισύστατου ιδρύματος, και αφετέρου στην πρώτη έδρα Ιστορίας της Φιλοσοφικής Σχολής.

Η σημαία του Εθνικού Πανεπιστημίου (φωτογραφία από το βιβλίο: «Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών»)

Αναφέρθηκε ήδη ότι το σχέδιο της επιτροπής παιδείας του 1833 στην οποία συμμετείχε και ο Κ. Σχινάς προέβλεπε την ίδρυση «Μουσείου ήτοι Πανδιδακτηρίου», όπως και Ακαδημίας. Ενδεχομένως, τον σχεδιασμό αυτό να είχε κατά νου ο G. L. v. Maurer, όταν έγραφε ότι τον Οκτώβριο του 1834 θα άρχιζε η λειτουργία του Πανεπιστημίου, ενώ στις 2 Νοεμβρίου, ημέρα των γενεθλίων του,

θα γίνονταν τα εγκαίνια της Ακαδημίας των Επιστημών, συνδέοντας έτσι την ιστορία της ανώτατης παιδείας με την προσωπική του ζωή.

[Συνεχίζεται]